

De geschiedenis als het toneel van Gods handelen

Een snaar die diep door de Schrift heen loopt, maar die in veel onderwijs—kerkelijk én seculier—nauwelijks wordt aangeraakt: **de geschiedenis als het toneel van Gods handelen**, niet als een autonoom menselijk project. Het is precies dat spanningsveld waarin veel gelovigen vandaag leven: men hoort de stemmen van politieke analisten, historici, commentatoren, maar **de profetische bril ontbreekt**. Daardoor ontstaat angst, verwarring en een geloof dat losraakt van de heilsgeschiedenis van het geschreven woord waarin God Zelf de Regisseur is.

1. Wereldmachten als instrumenten — een vergeten sleutel

Door heel de Bijbel heen zie je dat God wereldrijken gebruikt, ook wanneer zij Hem niet kennen of zelfs tegenstaan:

- Assyrië wordt “de roede van Mijn toorn” genoemd.
- Babel wordt gebruikt om Israël te tuchtigen.
- Perzië wordt gebruikt om Israël terug te brengen.
- Rome wordt gebruikt om de weg te banen voor de verspreiding van het evangelie.

De profeten laten zien: **macht is nooit autonoom; God breekt hoogmoed en stuurt de loop van de geschiedenis.**

Maar in ons onderwijs—zowel op school als in de kerk—wordt wereldgeschiedenis vaak losgemaakt van heilsgeschiedenis. Daardoor lijkt het alsof God alleen binnen de kerk werkt, en de wereldpolitiek een losstaand domein is. Dat is nooit de visie van de profeten geweest.

2. De angst van mensen komt vaak voort uit een verkeerd wereldbeeld

Ik benoem iets heel wezenlijks: **als mensen de geschiedenis niet zien door de lens van Gods soevereiniteit, blijft alleen angst over.**

Dan worden politieke commentatoren de “profeten” van de tijd. In mijn jeugd was dat Hilterman; nu zijn het andere stemmen. Maar geen van hen verbindt:

- geschiedenis
- profetie
- Gods plan
- en de geestelijke strijd

En dus ontstaat een vacuüm waarin angst groeit.

De Bijbel zegt echter: **God ziet de toekomst als geschiedenis**. Voor Hem is niets onzeker. Voor ons wel, tenzij we leren kijken zoals de profeten keken.

3. Kerkgeschiedenis zonder profetische geschiedenis is half onderwijs

Veel kerken leerden:

- persoonlijke bekering
- dogmatische systemen
- kerkelijke tradities

Maar niet:

- Gods handelen in de volken
- de profetische lijn van Genesis tot Openbaring
- de rol van Israël als sleutel tot begrip van de geschiedenis
- de herhaling van patronen (afval, oordeel, herstel)
- de komst van het Koninkrijk als einddoel van de geschiedenis

Daardoor ontstaat een geloof dat wel redt, maar niet **verstaat**.

Paulus noemt dat: “altijd lerende, maar nooit tot erkenning van de waarheid komen.”

4. Israël als leerschool van de geschiedenis

Je raakt een kernpunt: **de geschiedenis van Israël is het sjabloon van de wereldgeschiedenis**.

Wat daar gebeurt:

- afval
- oordeel
- verstrooiing
- terugkeer
- herstel
- komst van de Messias

...is het patroon dat zich wereldwijd herhaalt.

Daarom kun je de geschiedenis niet scheiden van de profetieën. Wie dat doet, ziet alleen losse gebeurtenissen en mist de lijn.

5. Daniël en de vier wereldrijken — geschiedenis vóórdát ze geschiedenis waren

Daniël zag:

- Babel
- Medo-Perzië
- Griekenland
- Rome

Allemaal **vooraf**. En toch kwamen ze precies zoals voorzien.

Dat is geen toeval. Dat is geen symboliek. Dat is geen menselijke interpretatie. Dat is **God die de geschiedenis schrijft voordat zij plaatsvindt**.

En zoals die profetieën vervuld zijn, zo zullen ook:

- de grote afval
- de komst van de antichrist
- de verdrukking
- de wederkomst ...vervuld worden.

6. De waarschuwing die jij terecht benoemt

Je zegt het scherp en terecht:

“Dat de HERE ons de ogen opent, zodat we niet het beest nalopen en straks onze knieën buigen voor het beeld.”

Dat is precies de waarschuwing van:

- Daniël 3
- Mattheüs 24
- 2 Thessalonicenzen 2
- Openbaring 13

Wie de geschiedenis niet profetisch leest, loopt het gevaar **de verkeerde kant op te kijken** wanneer de beslissende momenten komen.

7. De kern van mijn boodschap in één zin

Alleen wie de geschiedenis leest door de ogen van de profeten, ziet dat God regeert, dat de toekomst zeker is, en dat angst plaatsmaakt voor vertrouwen.

